

Folketingets Retsudvalg

Dato: 27. marts 2007

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 5. marts 2007 (ad L 133) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 25:

Spørgsmål nr. 25:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 28/2-07 fra Lene Böttcher, Billund, vedrørende L 133, jf. L 133 – bilag 24.”

Svar:

I sin henvendelse anfører Lene Böttcher, at mange børn, der i forvejen lever med store konflikter forbundet med samvær og manglende samarbejdsevne mellem forældrene, vil komme i klemme i forbindelse med forældreansvarsloven. Hun anfører endvidere, at man med fælles forældremyndighed ikke kan tvinge forældre til at være enige og samarbejde, hvis forholdene ikke er til stede.

Da hovedprincippet med loven er at sikre, at alle afgørelser om forældremyndighed og samvær træffes med udgangspunkt i, hvad der er bedst for barnet, mener jeg netop, at forældreansvarsloven tager højde for flere af de problemstillinger, som Lene Böttcher tager op i sin henvendelse. Barnet skal således som udgangspunkt inddrages uanset alder og modenhed og have mulighed for at komme med sine egne synspunkter under en sag om forældremyndighed og samvær.

Lovforslaget bygger videre på den strukturreform, som netop er trådt i kraft den 1. januar i år, hvor der i statsforvaltningerne fokuseres meget på vejledning, børnesagkyndig rådgivning, konfliktmægling og ikke mindst tværfaglig sagsbehandling, netop med henblik på at forældrene kan få løst op for de problemer, der måtte opstå i sager om forældremyndighed og samvær. Det er derfor min opfattelse, at forældrene kan få den nødvendige støtte og vejledning til at løse op for deres samarbejdsproblemer samtidig med, at barnet bliver endnu mere synliggjort i sagsbehandlingen.

For så vidt angår lovforslagets mulighed for at dømme til fælles forældremyndighed anfører Lene Böttcher, at man ikke kan tvinge forældre til at samarbejde, hvis betingelserne for det ikke er til stede, ligesom det vil være ødelæggende for et barn at leve under sådanne forhold.

Det er min grundlæggende holdning, at et barn har brug for en far og en mor, og jeg ser det derfor som en fordel, at det bliver muligt at dømme forældrene til fælles forældremyndighed.

Et vigtigt led i lovforslaget er som nævnt, at forældrene kan få hjælp til at løse op for deres eventuelle uenigheder i statsforvaltningerne. Forældrene behøver ikke at være enige om alle forhold vedrørende barnet – det er man jo heller ikke altid, når man som forældre

bor sammen. Det centrale er, at forældrene kan håndtere deres eventuelle uenigheder på en måde, så det ikke går ud over barnet.

Er der tale om meget store og uovervindelige samarbejdsproblemer, som der ikke kan løses op for på trods af bistand og mægling, må retten vurdere, om forældrenes konflikter belaster barnet så meget, at det vil være bedst for barnet, at den fælles forældremyndighed ophæves.

I de situationer, hvor der har været vold i forholdet, eller hvor en forælder er uegnet til at varetage forældremyndigheden f.eks. på grund af misbrug, alvorlig psykisk lidelse eller lign., må retten også kunne ophæve den fælles forældremyndighed. Det er der taget højde for i lovforslaget.

Jeg er derfor af den overbevisning, at der i lovforslaget allerede er taget højde for de bekymringer, Lene Bøttcher fremkommer med i sin henvendelse.

Carina Christensen

/Lone Larsen